

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Nr.69(1033)

Kaina 15 kap.

Zarasai | 1954 m. birželio mėn.13 d. | SEKMADIENIS

Už tolesnį visuomeninės gyvulininkystės išvystymą

Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė kelia didelius uždavinius toliau vystant visuomeninę gyvulininkystę. Per artimiausius metus reikia užtikrinti spartų gyvulių skaičiaus augimą ir jų produktyvumo didėjimą ir tuo pagrindu sudaryti gyvulininkystės produktų gausumą mūsų šalyje.

Vykdamas partijos iškeltus uždavinius eilė mūsų rajono kolūkių pasiekė jau nemažų laimėjimų. Štai Stalino vardo kolūkyje žymiai padidėjo galvijų skaičius. Kolūkis įvykdė stambių raguočių išvystymo planą, turi planinį skaičių karvių. Gerus laimėjimus vystant visuomeninę gyvulininkystę, ypač keliant gyvulių produktyvumą, pasiekė „Lenino atminties“ kolūkis. Šiame kolūkyje šiais metais iš kiekvienos karvės jau primelžta vidutiniškai po 810 litrų pieno. Tačiau, visuomenėje paėmus, trūkumai vystant visuomeninę gyvulininkystę pas mus likviduojami labai lėtai. Eilėje kolūkių, kaip „Pažangos“, Kalinino vardo, Miškurino vardo ir kt., neauga gyvulių skaičius. Pavyzdžiui, „Pažangos“ kolūkis stambių raguočių išvystymo planą iki šiol teįvykdė vos 58 procentais, o Kalinino vardo kolūkis — 60 procentų. Dar labai žemas gyvulių produktyvumas. „Tarybų Lietuvos“ kolūkyje šiais metais iš kiekvienos karvės primelžta vos po 250 litrų pieno, Kalinino vardo kolūkyje — po 260 litrų, Čapajovo vardo kolūkyje — po 290 litrų.

Gyvulininkystės negalima pastūmėti į priekį, jeigu nebus kaip reikiant imtasi tvirtos pašarų bazės sudarymo. Tai ryškiai parodė praėjusių metų praktika. Žemas gyvulių produktyvumas yra paseka to, kad gyvuliai nebuvo aprūpinti pakankamu kiekiu stambių ir sultingų pašarų, kad jie gaudavo pusalkanį davinį. Tačiau karčios praėjusių metų pamokos, matyt, nepamokė dau-

gelio kolūkių vadovų, ir šiais metais nesiimama reikiamų priemonių pašarų bazei sustiprinti. Pašarinių kultūrų sėja kolūkiuose vyksta visiškai nepatenkinamai. Tik du kolūčiai — Stalino vardo ir „Naujo gyvenimo“ — įvykdė silosinių kultūrų sėjos planą, silpnai vyksta pašarinių šakniavaisių ir vienmečių žolių sėja.

Labai svarbus faktorius užtikrinant tolesnį gyvulininkystės išvystymą yra tinkamų gyvulių augintojų kadro parinkimas. Pas mus yra nemažai puikių gyvulių augintojų, kaip Pupeliova, Belevič, Lukjanova iš „Lenino atminties“ kolūčio, Radvanskaja iš „Garbingo darbo“ kolūčio ir daugelis kitų. Tačiau eilė kolūkių gyvulių augintojų kadro parinkimu nesirūpina, gyvulininkystės fermose dirba nenuolatiniai žmonės. Tai sąlygoja blogą priežiūrą, veda prie gyvulių kritimo. Dėl blogos gyvulių priežiūros „Bolševiko“ kolūkyje šiais metais krito 10 stambių raguočių ir 76 kiaulės. Šiame kolūkyje iki šiol nėra nuolatinių kerdžių, o gyvulius gano paeiliui visi kolūkiečiai.

Gyvulininkystės spartus išvystymas yra vienas svarbiausių partijos ir vyriausybės keliamų kolūkiams uždavinių. Kolūkių valdybų, žemės ūkio specialistų, kaimo partinių ir komjaunimo organizacijų uždavinys užtikrinti besąlyginį gyvulininkystės išvystymo plano įvykdymą kiekviename kolūkyje.

Dabar vyksta pasirengimas šienapiūtei ir silosavimui. Reikia pavyzdinčiai pasiruošti šioms darbams, užtikrinti kuo didesnę kiekį šieno sukaupto, pilną silosavimo plano įvykdymą.

Paruošę gyvuliams pakankamai pašarų, geras patalpas, parinkę gerus, mėgstamus savo darbą gyvulininkystės kadrus, rajono kolūčiai užtikrins sėkmingą įvykdymą jiems keliamų uždavinių vystant visuomeninę gyvulininkystę.

Vieningas pasirašymas

Vilniaus žemės ūkio mašinų gamykla „Komunaras“. Keičiantis pamainoms, naujai rekonstruotuose cechuose įvyko mitingai, skirti paskolos TSRS liaudies ūkiui išvystyti pasirašymui.

— Nepagailėsime jėgų, — sako surinkimo cecho darbo pirmūnas — šaltkalvis Smirnovas, — kad aprūpintume žemės

ūkį pirmarūše technika. Aš ir mano darbo draugai šaltkalvis Doveika, štampuotoja Giedraitienė, šaltkalvis Kaškonas savo užduotis kasdien viršijame ne mažiau, kaip pusantro karto. Dirbsime dar geriau, kad sėkmingai įgyvendintume partijos ir vyriausybės škelto uždavinius. (ELTA).

Tarybiniai žmonės vieningai pasirašo naują Valstybinę paskolą

*

*

*

Pas Baltijos jūreivius

Pajūrio miesto pramonės įmonėse, įstaigose ir mokyklose, žvejų ir uostininkų tarpe su didžiuliu patriotiniu pakilimu prasidėjo naujos Valstybinės paskolos pasirašymas. Ant denio Leningrado garlaivio „Istra“, kuris greitai laiku išplaukia į tolimąjį Atlantą paimti iš drąsiųjų Lietuvos žvejų gausų laimikį, susirinko visa laivo įgula. Kalba šturmanas V. Kapustinas, kuris jau 35 metai plaukioja jūrų prekybos laivyne.

— Mums dažnai tenka būti už mūsų Tėvynės ribų, kapitalistinių šalių uostuose. Mes savo akimis matome, priekio veda pašėlusios ginklavimosi varžybos. Uostuose slankioja tūkstančiai bedarbių. Tik pas mus, nugalėjusio socializmo šalyje, kiekviename žingsnyje matyti partijos ir vyriausybės rūpinimasis liaudies gerove. Aš kviečiu visus jūrininkus vieningai pasikolinti savo santaupas brangiajai valstybei, kurios bus panaudotos visaliaudiniam reikalui — komunizmo pastatymui mūsų šalyje.

Laivo įgula atsiliepė į šį kvietimą. Visi, kaip vienas, pasirašė naują paskolą.

Su tokiu pat vieningumu pasirašė paskolą ir jūrų prekybos uosto darbuotojai.

Paskolos pasirašymas tebevyksta.

J. Platonovas, A. Vabalas
(ELTOS spec. koresp.).
Klaipėda

Už dar gražesnę gyvenimą

Su didžiu politiniu pakilimu „Naujo gyvenimo“ kolūčio nariai sutiko TSRS Ministrų Tarybos nutarimą apie Valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui išvystyti išleidimą.

Paskolos išleidimo dieną kolūkiečiai gausiai susirinko į visuotinį susirinkimą, kuriame jie karštai pritarė vyriausybės nutarimui ir čia pat pradėjo paskolos pasirašymą.

— Su džiaugsmu skoliname valstybei savo santaupas, nes žinome, kad jos bus panau-

dotos tarybinės liaudies materialinei gerovei toliau kelti, — pasirašydami paskolą kalbėjo kolūkiečiai A. Prokofjevas, L. Garšanovas, statybos brigados brigadininkas I. Pauliukevičius ir kt., čia pat įnešdami pinigus.

Birželio 9 dieną kolūkyje buvo išpirkta obligacijų už 2 tūkstančius rublių. O sekančią dieną naujos Valstybinės paskolos pasirašymas kolūkyje buvo užbaigtas. Neliko nė vieno kolūkiečio kiemo, nepasirašiusio paskolos.

L. Murauskas

Vieningai ir organizuotai

Vieningai ir organizuotai vyksta naujos Valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui išvystyti pasirašymas „Garbingo darbo“ žemės ūkio artelėje.

Antros ir trečios laukininkystės brigadų kolūkiečiai pirmieji įsigijo už grynus pinigus naujos paskolos obligacijas. Taip pat vieningai pasirašo paskolą ir kitose brigadose.

Įsigydami naujos paskolos obligacijas kolūkiečiai pareiškia, kad su džiaugsmu jie skolina gimtajai valstybei savo santaupas, nes žino, kad šie pinigai tarnaus toliau keliant materialinį ir kultūrinį darbo žmonių lygį, didžiajam komunizmo statybos reikalui mūsų šalyje.

A. Oleinikovas

Paskola gimtajai Tėvynei

Vieningai pasirašė naują Valstybinę paskolą „30 metų komjaunimui“ žemės ūkio artelės kolūkiečiai.

Skolindami savo santaupas valstybei kolūkiečiai Ona Šukštul, Vladas Bagdonavičius ir Antanas Malakauskas pasakė:

— Partija ir vyriausybė nuolat rūpinasi mumis, kol-

ūkiečiais. Gyvenimas kolūkiniame kaime diena iš dienos tampa vis geresniu, o kolūkiečiai — labiau pasiturinčiais. Mes su džiaugsmu skoliname savo santaupas valstybei, nes žinome, kad jos bus panaudotos mūsų didžiosios Tėvynės taikiai statybai.

G. Razdobutkina

TSRS profsąjungų XI suvažiavimas

Didžiuosiuose Kremliaus rūmuose tęsia savo darbą profsąjungų XI suvažiavimas. VPSCT ir Centrinės Revizijos Komisijos ataskaitiniai pranešimai svarstomi didelio delegatų aktyvumo aplinkybėmis.

Pasisakantieji pasakoja apie profsąjunginių organizacijų veiklą, nukreiptą į Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės nutarimų įgyvendinimą. Suvažiavimo delegatai kritikuoja trūkumus VPSCT, profsąjungų CK, ūkinių organų darbe, nubrėžia kelius šioms trūkumams pašalinti.

Medicinos darbuotojų profsąjungos CK pirmininkas M. V. ILJINA papasakojo, kad pernai šalyje ligoninių ir gimdymo namų tinklas padidėjo daugiau kaip 60.000 lovų. Per pastaruosius trejus metus gydytojų skaičius padidėjo 30.000, o vidurinio medicinos personalo skaičius — 70.000 žmonių.

Kuznecko Stalino vardo kombinato valcuotojas P. V. ZAVARYKINAS papasakojo apie metalurgų gamybinius pasiekimus ir buitį. Stalinsko mieste per trejus metus pastatyta 86.000 kvadratinė metrų gyvenamojo ploto. Dabar jau neretenybė, kai darbininkai važiuoja nuosavomis

automašinos, įsigyja gražius baldus, pianinus ir fortepionus.

Leningrado gamyklos „Krasnyj Vyboržec“ vamzdžių kirpimo komjaunimo-jaunimo brigados brigadininkas A. I. ALEKSANDROVAS papasakojo, kaip įmonės darbininkai siekia laimėjimų socialistiniame lenktyniavime.

Mašinų gamyklos darbininkų profsąjungos CK pirmininkas S. T. BOBAJANCAS papasakojo, kad mašinų gamybos įmonės gamina daugiau kaip 2.500 pavadinimų mašinas, prietaisus ir stakles. Žemės ūkis pokariniiais metais gavo iš mašinų gamintojų daugiau kaip 9,5 milijono įvairių mašinų, tame tarpe 500.000 traktorių, skaičiuojant 15-jėgiais, apie 200.000 kombainų. Kalbėtojas kritikavo VPSCT kultūrinio-masinio skyriaus darbą: skyrius nepatenkinamai vadovavo profsąjungų kultūriniam-masiniam darbui.

VLKJS CK sekretorius V. IZALUŽNAS nurodė, kad daugelis profsąjunginių organizacijų nesidomi jaunųjų darbininkų lenktyniavimu, mažai skiria dėmesio jų kultūriniam-buitiniam aptarnavimui.

Žinomasis Kuibyševo hidroelektrinės statybos ekska-

vatoriaus mašinistas M. J. JEVECAS kalbėjo apie grandiozinius darbus, kurie vykdomi prie didžiosios rusų upės, prie senųjų Žigulių.

Diskusijose taip pat pasisakė komunalinio ūkio darbininkų profsąjungos CK pirmininkas K. P. JEMELJANOVA, vartotojų kooperacijos darbuotojų profsąjungos Saratovo srities komiteto pirmininkas O. M. LINIAJEVA, TSRS Sveikatos apsaugos ministras M. D. KOVRIGINA ir daugelis kitų.

Suvažiavimo delegatai išklaušė Mandatinės Komisijos pirmininko B. S. RŽANOVO pranešimą. Jis pranešė, kad laikotarpiu tarp X ir XI suvažiavimų mūsų šalyje profsąjungų narių skaičius padidėjo nuo 28,5 iki 40,4 milijono. Kartu tai rodo, kad profsąjungos tarybinėje visuomenėje vaidina svarbų vaidmenį ir turi darbo žmonių tarpe didelį autoritetą.

Mandatinė komisija, pasakė pranešėjas, pripažino tikrais visų į suvažiavimą išrinktų delegatų įgaliojimus.

Profsąjungų XI suvažiavimą sveikino daugelio užsienio šalių profsąjungų atstovai.

Suvažiavimas tęsia savo darbą.

(TASS—ELTA).

Padėti gyvulininkystės darbuotojams pasiekti tolesnių laimėjimų darbe!

„Raudonojo Spalio“ kolūkio gyvulininkystės darbuotojai pasiekė žymių laimėjimų visuomeninės gyvulininkystės išvystyme. Gyvulių skaičiaus padidinimo planas įvykdytas beveik visose šakose. Didelis gyvulininkystės darbuotojų laimėjimas tas, kad jie jau šiais metais turi plane numatytų melžiamų karvių skaičių. Pagrindinė stambių raguočių dalis — Lietuvos žaliųjų veislės. Kiaulių ferma sudaryta vien tik iš Lietuvos baltųjų veislių.

Žemės ūkio artelėje užbaigiami naujos tipinės kiaulidės įrengimo darbai. Iki žiemos bus baigta tipinės veršidės staty-

ba. Statybos kontora pastatys tipinę karvidę ir kolūkio statybinės brigados pagalba įrengs du siloso bokštus.

Bet vis tik gyvulininkystės išvystyme yra eilė rimtų trūkumų, ypačingai tvirtos pašarų bazės gyvuliams sudaryme, gyvulininkystės darbuotojų darbo organizacijoje.

Neseniai įvyko kolūkio gyvulininkystės fermų darbuotojų susirinkimas, kuriame gyvulininkystės darbuotojai iškėlė eilę stambių trūkumų gyvulininkystės išvystyme.

Žemiau spausdiname kai kurių gyvulininkystės darbuotojų pasisakymus.

Gyvulių priežiūroje nėra smulkmenų

(Iš stambių raguočių fermos vedėjo drg. A. Aleksiejevo pasisakymo)

Teisingas darbo organizavimas fermose — geras gyvulių priežiūros laidas, užtikrinantis aukštą visuomeninės gyvulininkystės produktyvumą.

Šiame mūsų stambių raguočių fermoje įvesime naują grafiką — su dviem pertraukomis. Naujo grafiko esmė yra ta, kad melžimas prasidės 4 valandą ryto. Tuojau baigus melžimą vykdomas gyvulių šėrimas ir patalpų tvarkymas, gyvulių valymas, gyvuliai išleidžiami pasivaikščioti. 12 val. vėl melžimas. Ligi šešių valandų daroma pertrauka fermos darbe, o po to vėl pasikartoja visas darbo ciklas. Tokiu būdu karvės melžiamos keturis kartus per parą, kas užtikrina didesnį karvių produktyvumą ir palengvina melžėjų darbą.

Dirbant pagal dabartinį grafiką, fermos darbuotojai

užimti visą dieną, nors darbo atliekama mažiau. Darbuotojai pavargsta, nevykdo grafiko. Patalpos dažniausiai lieka neišvalytos, gyvuliai stovi mėšle.

Gera dirba mūsų melžėja K. Semionova, jau primelžusi šiais metais po 715 litrų pieno iš kiekvienos karvės, I. Samochvalova, primelžusi po 635 litrus.

Bet tokios melžėjos, kaip F. Semionova ir K. Junelienė labai atsilieka nuo jų, į grafiką vykdymą žiūri formaliai, ir, vadinas, joms priskirtos karvės blogai prižiūrimos. Žemas karvių produktyvumas.

Mūsų gyvulininkystės darbuotojai turi suprasti, kad gyvulių priežiūroje nėra smulkmenų. Reikia rimčiau žiūrėti į pavestą darbą, griežtai prisilaikyti grafiko, nuolat kovoti už visuomeninės bandos produktyvumo kėlimą.

Visas jėgas gyvulių produktyvumo pakėlimui

(Iš MTS kolūkiui priskirto zootechniko Z. Vaitkevičiaus pasisakymo)

Tam, kad sėkmingai būtų įvykdyti TSKP CK rugsėjo Plenumo kolūkiams iškelti uždaviniai ir pasiektas aukštas gyvulių produktyvumas, kolūkio gyvulininkystės darbuotojams būtina ūkį tvarkyti prisilaikant mokslo pagrindų, įdiegti gyvulininkystės darbuotojų-pirmūnų darbo metodus.

Iki šiol mūsų kolūkio gyvulių produktyvumas žemas: praėjusiais metais iš kiekvienos melžiamos karvės vidutiniškai buvo gauta 1086 litrai pieno, kiekvienam 100 ha ariamos žemės atiteko tik 36 kg kiaulienos, iš kiekvienos vištos vidutiniškai gauta vos po 44 kiaušinius.

Tokio žemo produktyvumo priežastimi buvo tai, kad kolūkyje nebuvo pasirūpinta tvirta pašarų baze. Trūko šieno, koncentratų. Sultingųjų pašarų buvo paruošta dvigubai mažiau, negu buvo reikalinga.

Gyvulių veislė taip pat buvo prasta. Daugumos karvių ir kiaulių veislė buvo maišyta. Gyvuliai buvo laikomi net 18 vietų.

Dabar mūsų kolūkių fermose pravedamas didelis darbas didinant gyvulių skaičių, gerinant jų produktyvumą. Gyvulininkystės išvystymo planas, išskyrus stambius raguočius, įvykdytas visose jos šakose. Tačiau apsiveršiauvus 10 karvių ir gavus 10 veislinių telyčių, stambių raguočių skaičiaus pasiekėsi planą.

Pagerėjo gyvulių veislė. Papildžius bandą praeitų metų gyvulių prieaugliu ir išbrokavus neveislinius gyvulius mes pasiekėme to, kad pagrindinė karvių dalis tapo Lietuvos žaliųjų veislių. Melžiamų karvių skaičiaus planas po 10 pirmaveršių karvių apsiveršiauvimo bus įrašytas.

Truputį pakilo ir gyvulių produktyvumas. Šiuo metu kolūkyje iš kiekvienos karvės vidutiniškai primelžėme daugiau kaip po 500 litrų pieno. Tai nuopelnas mūsų melžėjų ir kerdžiaus, skiriančių visas savo jėgas gyvulių priežiūroje pagerinimui.

Tolesniam gyvulių produktyvumo pakėlimui būtinas griežtas posūkis pašarų gamyboje. Tačiau mūsų kolūkyje pašarų paruošimo brigada, vadovaujama drg. Jonėno, o ir kolūkio valdyba šito neįvertina; pašarų paruošimą jie paliko paskutinėje vietoje, skaito šį darbą mažiau reikšmingu.

Tvirtos pašarų bazės sudarymui mes turime visas galimybes. Geros dirvos, pakankamas kiekis darbo jėgos, valstybė padeda sėkloms tų kultūrų, kurios anksčiau pas mus nebuvo auginamos.

Tačiau pašarinių kultūrų sėja kolūkyje vyksta blogai. Apsodinta vos 6 ha šakniavaisių iš 28 ha pagal planą, silosinėmis kultūromis apsėta tik 12 ha. Kolūkyje lėtai vykdoma ir vienmečių žolių sėja. Esant planui 108 ha, užsėta viso 58 ha.

Laikas dar nepraėjo, dar galima sėkmingai išvystyti vienmečių žolių sėją žaliajam pašarui ir silosui, galima sėti silosines kultūras. Tam tikslui reikia panaudoti ne tik pašarų paruošimo brigados jėgas, bet ir visus laukininkystės brigadų narius.

Kolūkiui stovi dideli darbai užraugiant ankstyvąjį silosą, kurio gamybai galima panaudoti pelkių žolę, krūmuose ir pabaliuose augančią žaliąją masę. Tuo tikslu jau dabar kolūkis turi pradėti siloso duobių ruošimą — jų valymą, aptaisymą. Tuojau reikalinga pradėti ir silosavimą. Siloso bokštai, kurių statyba bus užbaigta tik rudenį, galima bus užpildyti silosinėmis kultūromis, runkelių lapais, o taip pat nupiautu mišiniu. Būtinai pasirūpinti, kad kiekvienai karvei pas mus būtų paruošta po 5–6 tonas siloso.

Neatidėliojant nė dienos reikia pradėti ruošti ir šienapiūtei, atremontuoti visas šienapiūves, apsirūpinti būtinu kiekiu dalgių ir grėblių. Reikia sudaryti gerą žaliąjį konvejį, pasirūpinti pievų ir ganyklų pagerinimu, įvesti gyvulių ganyką ištiesią parą, dviejų pertraukų dienotvarkę gyvulių žiemojimo metu.

Visuomeniniams gyvuliams — geras patalpas

(Iš statybinės brigados brigadininko drg. P. Jarmalavičiaus pasisakymo)

Auganti mūsų kolūkyje visuomeninė gyvulininkystė dar toli gražu nepilnai aprūpinta geromis patalpomis. Pas mus tėra tik tipinė 179 vietų kiaulidė. Dabartiniu metu mes statome antrą kiaulidę. Šiomis dienomis šie darbai bus užbaigti.

Prieš mus taip pat stovi daug kitų darbų: reikalinga pastatyti antrą karvidę, avidę, patalpas viščiukams.

Zarasų statybos kontora, su kuria mes sudarėme sutartį, pradėjo naujos tipinės karvidės statybą. Šiais metais ji bus baigta.

Užbaigusi kiaulidės darbus, statybinė brigada atremontuos grūdų sandėlį ir pradės ruošti du siloso bokštus, kurie šiais metais taip pat bus panaudoti.

Sėkmingam šio uždavinio įvykdymui pas mus brigadoje mažoka jėgų. Dėl to kolūkio valdyba statybos brigadą turi papildyti, užtikrinti reguliari aprūpinimą statybinėmis medžiagomis.

Už aukštą pieno primelžimą

(Iš melžėjos K. Semionovos pasisakymo)

Žiemos mėnesiais iš man priskirtų 11 karvių aš primelždavau po 700–750 litrų pieno, o jau gegužės mėnesį aš primelžiau virš 4 tūkstančių litrų pieno. Birželio 1 d. vidutinis pieno primelžimas iš kiekvienos karvės pasiekė 715 litrų.

Aš nuolat rūpinuosi tuo, kad kiekviena karvė būtų gerai išmelžta, atliktas tešmens masažas, nuėjusi į ganyklą patikrinu, kaip karvės ganomos, ar laiku pagirdomos.

Šiais metais aš turiu visas galimybes iš kiekvienos karvės vidutiniškai primelžti po 2000 litrų pieno, bet, kad tai pasiekčiau, man reikalinga didelė parama.

Gyvulių pietų poilsio metu, o taip pat nakties metu karvėms reikalingas papildomas žalio pašaro davynas, kas iki šiol pas mus nepraktikuojama. Trūksta gyvuliams ir mineralinių pašarų.

Mums reikalinga konkreti, dalykinė parama

(Iš vyresniosios kiaulininkės drg. Povilankinos pasisakymo)

Kiaulidė dabar pas mus gera — tipinė. Ji visiškai mechanizuota. Vis dėlto dar yra daug sunkumų darbe. Svarbiausias sunkumas — tai pašarų trūkumas.

Tik paršingoms kiaulėms ir penimoms duodame po vieną kilogramą koncentratų, o visos kitos, be žalio pašaro, daugiau nieko negauna. Nėra kuo penėti mažus paršelius: duoda visiškai mažai nugriebto pieno.

Prie fermos nėra specialių užtvarų ir tvenkinių: nėra kur išleisti kiaules pasivaikščioti. Kanalizaciją kiaulidėje darė žiemos metu, ir be to, blogai. Dabar ji reikalinga didelio remonto, nes ne iš visų gardų nuiteka srutos. Patalpoje nešvaru. Paršeliai dažnai serga. O su jų gydymu yra didelis vargas: zonis veterinieris drg. Cičelis neatėina į fermą. Tenka vežti

paršelius jam į namus.

Pašarų virtuvė nepilnai įrengta, trūksta kibirų, nėra samčių. Taip pat prie fermos nėra patalpos, kur būtų galima pailsėti. Be to, mes visi labai perkrauti darbu. Trims žmonėms priskirta 53-motininė kiaulė ir daugiau kaip 200 paršelių.

Kitoje kiaulių fermoje padėtis dar blogesnė. Antai, kiaulininkė drg. Dubovskaja viena prižiūri daugiau kaip 30 kiaulių, kurios stovi blogoje, nešvarioje patalpoje.

Mums reikalinga konkreti, dalykinė pagalba, nes tokiomis sąlygomis labai sunku dirbti. O be to, tai daro nuostolį kolūkio kiaulininkystei.

Kolūkio valdyba turi rimtai susirūpinti normalių darbo sąlygų kiaulininkėms sudarymu ir įvairių reikalingų fermoms pašarų aprūpinimu.

Sutvarkyti ganyklas

(Iš kerdžiaus K. Beinoravičiaus pasisakymo)

Mūsų kolūkyje yra daug ganyklų — apie 300 ha. Bet didesnė jų dalis yra arba pelkėtos, arba užaugusios krūmukšniais ir šiurkščia žole, naudingas plotas sumažėjo beveik per pusę.

Siekiant gerai organizuoti gyvulių ganyką, pirmiausia reikia pagerinti ganyklas — nusausinti pelkes ir iškirsti krūmus. Be to, kolūkis turi visas galimybes organizuoti gyvulių ganyką per ištiesią

parą, tačiau to dar nepadarėta.

Kelis kartus priminiau kolūkio valdybai, kad reikia pirkti druskos ganykloms apšlakstyti sūriu vandeniu prieš ganant, bet ligi šiol taip ir negavau teigiamo atsakymo.

Norint tinkamai organizuoti gyvulių ganyką, pasiekti smarkų produktyvumo kėlimą, reikia skirti daugiau dėmesio esamų kolūkyje pievų ir ganyklų gerinimui.

Daugiau dėmesio pūdyimų arimui

Šiais metais „Lenino atminties“ žemės ūkio artelėje reikia suarti 130 ha pūdyimų. Darbo nemaža. Tačiau nežiūrint to, pūdyimų arimui čia skiriamas labai mažas dėmesys. Iki šiol pūdyimų arimo planas įvykdytas vos 40 proc. Šis svarbus darbas ir toliau žlugdomas.

Dabartiniu metu kolūkyje jau atlikti pagrindiniai pavarario laukų darbai. Didelė darbo ir traukiamosios jėgos dalis išsilaisvino nuo sėjos darbų. Tačiau pūdyimų arime ta jėga nepanaudojama. Iki šiol pūdymai ariami tik traktorinės brigados jėgo-

mis. Arkliais dar nesuarta nė vieno hektaro. Kolūkio valdyba teisinasi, kad žemė labai išdžiūvo ir arkliais negalima suarti. Bet su tuo sutikti negalima. Kolūkyje yra nemažai smėlėtų vietų, kurias pilnai galima suarti arkliais.

Kolūkio valdybai būtina giliai išnagrinėti Lietuvos TSR Ministrų Tarybos ir Lietuvos KP Centro Komiteto nutarimą: „Dėl pūdyimų arimo respublikos kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose nepatenkinamos eigos“ ir imtis konkrečių priemonių pūdyimų arimui paspartinti.

J. P r i g o r s k i s

Iniciatorių pavyzdžiu

Susipažinę su „Naujo gyvenimo“ kolūkyje dirbančių VII traktorinės brigados mechanizatorių kreipimusi, Mičiurino vardo kolūkyje dirbantieji XII traktorinės brigados traktorininkai vieninai tam pritarė ir plačiai išvystė savitarpio socialistinį lenktyniavimą už sėkmingą pūdyimų arimo ir tolesnio jų įdirbimo atlikimą.

Dabartiniu metu Mičiurino vardo žemės ūkio artelėje diena iš dienos spartinami pūdyimų arimo darbai. Šiai dienai traktoriams jau suarta daugiau kaip 50 hektarų. Be

arimo, taip pat atliekamas ir pūdyimų kultivavimas. Sukultivuota apie 50 ha pūdyimų. Traktorininkai stengiasi kiekvieną dieną įvykdyti ir viršyti išdirbio normas. Pavyzdžiui, traktorininkai E. Žvirėlė ir P. Gaidys kasdien dienas išdirbio normas įvykdo 105–110 proc.

Mechanizatoriai pasistatė sau uždavinį artimiausiomis dienomis pilnai užbaigti pūdyimų arimą kolūkyje ir išvežti į laukus apie 200 tonų durpių.

J. M i š k i n i s

Garbingai vykdo prisiimtus įsipareigojimus

Atsiliepdami į „Naujo gyvenimo“ kolūkyje dirbančių VII traktorinės brigados traktorininkų kreipimąsi, X traktorinės brigados traktorininkai P. Jonelis ir I. Radzevičius, dirbdami „Garbingo darbo“ kolūkyje, įsipareigojo laiku atlikti ir viršyti jiems skirtą pūdyimų arimo planą. Įsijungę į savitarpio socialistinį lenktyniavimą, jie sparčiais tempais atlieka pūdyimų ar-

imą. Šiuo metu jie jau suarė 135 ha, esant planui 85 ha, t. y. pūdyimų arimo planą įvykdė 165 procentais. Dabar abu mechanizatoriai ir toliau aria pūdyimus virš plano.

Garbingai vykdydami prisiimtus įsipareigojimus, jie padės kolūkiečiams kovoti už tolesnį visuomeninio ūkio stiprinimą.

B. J o n e l i s

Papildomai tręšiami pasėliai

Papildomas pasėlių tręšimas mineralinėmis trąšomis vykdomas „Pažangos“ kolūkyje. Šiuose darbuose pirmauja E. Šileikio vadovaujama I laukininkystės briga-

da. Kiekvieną dieną patręšiama po 12 ir daugiau ha pasėlių. Gerai dirba kolūkiečiai Gytenis, Šileikis ir kt.

P. K i r š a

Nesiūpina derlingumo pakėlimu

Marytės Melnikaitės vardo kolūkyje nekovoja už aukšto derliaus išauginimą. Kolūkio valdyba ir laukininkystės brigadų brigadininkai pamiršo, kad pasėliai reikalingi kruopščios ir nuolatinės priežiūros. Kolūkio valdyba nesidomi, kaip auga vasarojus, kokios priežiūros reikalingi vieni ar kiti pasėliai.

Praeina geriausiai pasėlių papildomo tręšimo terminai, o papildomai dar nepatręštas nė vienas hektaras vasarojaus. Tuo tarpu kolūkio sandėliuose guli nepanaudojami apie 18 tonų vertingų mineralinių trąšų. Šį trūkumą valdyba bando paaiškinti tuo, kad dabar esą sausa ir tręšti negalima. Tai nepateisinama. Taip belaukiant lietaus, pasėliai užaugs ir papildomas jų patręšimas neturės įtakos jų derlingumo kėlimui.

Tačiau žemės ūkio artelės valdyba neturi kuo paaiškinti to, kad iki šiol nevykdomas vasarojaus ravėjimas. Čia ryškiai pasirodo kolūkio pirminko drg. Leonovo ir valdybos apsilaidimas. Juk ravėti pasėlius pilnai galima.

Kaip sakoma, „dėl akių“ buvo kalbėta apie tai kolūkio valdybos posėdyje, valdyba nutarė artimiausiu laiku pradėti ravėjimą, bet praėjo jau nemažas laiko tarpas, o šis darbas neorganizuojamas. Valdyba tyli ir nusistebi, jeigu kas paklausia, kodėl nenaikinamos piktžolės. Kolūkio vadovai užtikrinančiai atsako:

—Apsvarstėme šį klausimą, pasėliai bus išravėti.—Žodžiai lieka žodžiais, o darbas stovi vietoje. Net sėklinių sklypų priežiūra šioje žemės ūkio artelėje nesirūpinama. Jokie pasėlių priežiūros darbai sėkliniuose sklypuose nebuvo atliekami. Pasėliai reikalingi nuolatinės priežiūros. Tik užtikrinus gerą jų priežiūrą galima laukti aukšto derliaus.

Neatidėliotinas kolūkio valdybos uždavinys—organizuoti pavyzdinę vasarojaus priežiūrą.

G. A l k s n i n i s

Agronomo patarimai

Pūdymai—svarbus gausių derlių rezervas

Daugelis respublikos kolūkių pradėjo įdirbti pūdyimus.

Mokslo ir kolūkių praktikos duomenimis nustatyta, kad laiku ir gerai įdirbti grynai pūdymai padidina žieminių javų derlių 25–35 procentais.

Ankstyvuosius ir grynus pūdymus reikia arti 20–22 centimetrų gyliu, o plonesnio armens sluoksnio laukuose—per visą armens gylį, būtina pagilinant ariamąjį sluoksnį 2–3 centimetrais. Pūdymai ariami plūgais su priešplūgiais, kurie nureguliuojami ne mažiau kaip 10 centimetrų gyliu, kai armens sluoksnis yra ne mažiau kaip 22 centimetrų storio. O plonesnio armens sluoksnio laukams priešplūgis nustatomas ne mažiau kaip 8 centimetrų gyliu. Ariant varputėtus sklypus, priešplūgis pagilinamas iki 14 centimetrų, t. y. tokiu gyliu, kad būtų pasiekta pagrindinė šios piktžolės šaknų masė. Ariant pūdyimą kartu reikia jį nuakėti, kad nesudarytų dideli kieti grumstai.

Suarus ankstyvuosius grynus pūdymus, po 2–3 savaičių reikia įmėžti vietines trąšas—mėšlą, durpes, kompostus. Rūgščioms dirvoms reikia duoti taip pat kalkių. Į kiekvieną hektarą įmėžiama po 20–25 tonas mėšlo, durpių arba kompostų ir po 2–5 tonas kalkių. Išvežtos į laukus ir iškratytos trąšos tą pačią dieną apariamais plūgais su nuimtais priešplūgiais 12–14 centimetrų gyliu, kartu nuakėjant lauką.

Pasirodžius piktžolėms, pūdymus reikia įdirbti kultivatoriais arba skutikais 6–8 centimetrų gyliu. Per vasarą gryną ankstyvąjį pūdyimą reikia įdirbti ne mažiau kaip 3–4 kartus. Paskutinis gilus priešėjinis grynųjų pūdyimų

arimas (kartojimas) atliekamas per visą armens sluoksnio gylį 3–4 savaites prieš žieminių sėją. Giliai arti pūdymus prieš pat sėją neleistina todėl, kad dirva prieš sėją turi gerai suslūgti. Priešingu atveju dirva suslūgs po sėjos, dėl to nukentės daigai, jų šaknys nusilps ir keromazgas gali atsidurti dirvos paviršiuje.

Vienas pažangiausių būdų kovai su piktžolėmis yra sluoksninis pūdyimų įdirbimas—pūdymas per vasarą įdirbamas kelis kartus įvairiu gyliu. Antai, juoduose pūdyimuose, (iš rudens suartame plote) anksti pavasarį atliekamas akėjimas, vėliau, pasirodžius piktžolėms, atliekamas pirmasis skutimas 5–6 centimetrų gyliu, tada skutama kaskart 2–3 centimetrais giliau. 3–5 kartus per vasarą skutant ir ariant pūdymus kaskart vis gilesniu sluoksniu, visas ariamasis sluoksnis geriausiu būdu išvalomas nuo piktžolėlių sėklų. Grynajam pūdymui įdirbti sunaudotas darbas dešimteriopai apsimokės tuo būdu, kad padidės ne tik žieminių kultūrų derlius, bet ir po jų sėjamų kitų kultūrų derlius.

Dotnuvos bandymų stotyje 8 hektarų plote buvo bandomas sluoksninis gryo pūdyimo įdirbimo būdas. 5 kartus pasluoksniai įdirbus lauką, jis buvo visiškai išvalytas nuo piktžolėlių, neliko net tokių piktybinių piktžolėlių, kaip varputis, pienės ir kitos piktžolės, o rugių derlius šiuose anksčiau piktžolėtuose sklypuose buvo gautas po 20 centnerių iš hektaro.

Gausus ateinančių metų grūdinių kultūrų derlius priklausys nuo kuo sparčiausio ir labai kokybiško pūdyimų įdirbimo.

Agronomas

A. A l e k n a v i č i u s

Iš apsakymų konkursui

ANZELMO KLaida

(Tęsinys iš Nr. 68)

Mėnulis įsiritė į dangų ir sidabrinu plautuvu ėjo per tamsias platybes. Baltas rėkas tyvuliavo virš tyliai tekančios upės. Buvo tylu. Tik kartais pasigirdavo lakštinių galos kleksnimai.

Anzelmas sėdėjo ant upės kranto, paskendęs mintyse. Nors buvo netoli vidurnakčio, bet namo eiti jis nenorėjo. Ten ir taip nusibodo per dvi dienas. Vaikinas dabar jautėsi vienišas, visų apleistas, nuskriaustas.

Nors mintyse Anzelmas nutarė, kad tarp jo ir Albinos viskas baigta, bet vis dėlto ši vikri, linksma mergaitė stovėjo jam prieš akis.

„Nejaugi tarp jos ir Povilo kažkas būtų? O gal aš pats kaltas?—kilo nauja min-

A. Būga

tis.—Tikras komjaunuolis taip nepasielgtų, jei tai būtų ir tiesa. O aš mechiau darbą, dykinėjau tokiu brangių visiems laikui. Komjaunuolis ir kiekvienas tarybinis žmogus visuomeninius interesus turi statyti aukščiau asmeninių. O aš? Aukštai šokau—žemai kritau! Pirmame sunkesniame žingsnyje užkliauvau ir suklypau...“

—Tai tu čia, Anzelmai?—iš susimąstymo pažadino balsas iš už nugaros.

Anzelmas atsisuko. Priešais jį stovėjo Povilas su kamanomis per petį. Ko jam? Pasityčioti nori?—pagalvojo vaikinas ir pyktis vėl užvirė jame.

—Aš! O tau ko? Nepažįsti jau?

Kurį laiką abu tylėjo.

—Na, ar ilgai dar kvailiosi?—pagaliau paklausė Povilas. Ir galvot nepagalvojau, kad tu taip padarytum...“

—O kas tau?—pertraukė jį Anzelmas.—Nesuk apie mane galvos.

—Šit kaip! pasirodo: ne mano pupos, ne mano kiaulės,—kas man darbo? Bet juk mudu abu kolūkiečiai. Kolūkio likimas turi visiems lygiai rūpėti. Mes abu komjaunuoliai, ir aš privalau su tavimi pasikalbėti, tau padėti.

—Vadinasi, padėti atėjai. Ačiū! Apsieisiu ir be to,—Anzelmas pakilo ir ruošėsi eiti. Jam buvo nemalonu klausytis Povilo žodžių. Vai-

kinas jautė, kad draugas teisingas, bet užgauta savimeilė neleido su tuo sutikti.—Atsirado, mat, mokytojai!...

—Ne, Anzelmai, tu apsirinki. Mes visi turim teisę svarstyti tavo, mokyti. Visi komjaunuoliai, visa brigada atsako už tave. Mes kalti, kad anksčiau nepastebėjome tavo klaidų...“

Bet paskutinių Povilo žodžių Anzelmas negirdėjo. Jis nuėjo tiesiai per krūmus, pats nežinodamas kur. Draugo žodžiai jam buvo sunkesni už viską. Vaikinas šandien pirmą kartą pagalvojo, kad padarė didelę klaidą, net nusikaltimą. Dykinėti derliaus nuėmimo metu! Argi taip tikras komjaunuolis padarytų? Ne! Bet Anzelmą užplūsdavo pasipiktinimas. Sienlakraštyje apjuokė, komjaunimo susirinkime apjuokė, dabar vėl visi jį smerkia! Kodėl taip?

Garbės gal pavydi, pažeminti jį nori?

Anzelmas ėjo beržynėliu. Buvo pavakarys. Saulė jau ruošėsi leisti ir dabar parausvėjusiu disku kabėjo viršum miško. Keletas rausvumo persunktų debesėlių tvyskėjo mėlynose aukštybėse. Berželių lapai buvo nuraudę nuo besileidžiančios saulės spindulių.

Takelio posūkyje Anzelmas sutiko Albiną. Jis ir pats nepastebėjo iš kur ji atsirado. Abu sustojo tylėdami.

„Iš lauko, matyt, skuba kur nors?—pagalvojo vaikinas, žiūrėdamas į saule įdegusį, dulkėtą ir išvargusį mergaitės veidą.—Ir jai, matyt, nelengva“.

—Na, kaip eina rugiapūtė?—Anzelmas pirmas nutraukė nemalonią tylą.

(Pabaiga 4 pusl.)

Daržininkų pasiekimai

„Lenino atminties“ kolūkyje didelis dėmesys skiriamas daržininkystei. Dar anksti pavasarį į gerai įrengtus inspektus buvo pasėti agurkai, ankstyvieji kopūstai, pomidorai. Pirmomis birželio mėnesio dienomis kolūkis pradėjo pardavinėti agurkus. Už parduotus agurkus jau gauta apie 500 rb. pajamų.

A. V e i k š a

Apie džiovyklą užmiršo

Artėja derliaus nuėmimo laikas. Norint gerai atlikti šį darbą, reikia jam gerai pasiruošti. Ypatingai gerai reikia sutvarkyti džiovyklas. Tačiau „Pažangos“ kolūkyje dar neskubama užbaigti praėjusiais metais pradėtos džiovyklos statybą. Ligi šiol ji dar stovi be stogo, nėra krosnių.

O tuo tarpu kolūkio statybinė brigada, vadovaujama drg. Miškinio, dirba nepilnu apkrovimu, nors yra visi galimūnai laiku užbaigti džiovyklos statybą. Kolūkio valdyba turėtų tuo pasirūpinti.

Z. A k m e n ė l i s

„Pergalės“ medžiagos pėdsakais

„Nelaimingas atsitikimas“

Tokio pavadinimo skaitlytojo laiškas buvo išspausdintas „Pergalės“ 58 (1022) numeryje. Jame buvo nurodyta, kad dėl „Lenino atminties“ kolūkio fermos vedėjo drg. Sokolovo neapdarumo ir lengvapėdiškumo tvenkinyje prigėrė veršelis, o kolūkio valdyba tai pavadino „nelaimingu atsitikimu“ ir kaltininko nenubaudė.

Apylinkės DŽD taryba praneša, kad gyvulininkystės fermos vedėjas drg. Sokolovas įspėtas ir už prigėrusį veršelį turės kolūkiui atlyginti

Sportas

Prasidėjo „Pergalės“ taurės tinklinio pirmenybės

Birželio 10 d. Zarasų miesto zonoje prasidėjo „Pergalės“ taurės tinklinio varžybos. Varžybose dalyvauja šešios tinklinio komandos. Pirmąją varžybų dieną susitiko LSD „Spartakas“ centrinio kolektyvo tinklininkai su „Mokytojas“ tinklinio komanda, kur pasėkme 2:0 laimėjo „Mokytojas“, ir LSD „Žalgiris“ centrinio kolektyvo tinklinio komanda su M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos tinklininkais. Pastarąjį susitikimą laimėjo žalgiriečiai (3:0).

Antrąją varžybų dieną su-

sitiko rajoninės spaustuvės tinklininkai su M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos tinklininkais ir centru LSD „Spartakas“ kolektyvu Varžybas, rezultatu 3:0, laimėjo moksleivių ir LSD „Spartakas“ komandų tinklininkai.

Pirmenybės tęsiasi.

V. Petrėnas

Pasibaigė rajoninės individualinės stalo teniso pirmenybės. I vietą iškovojo V. Kravčikas (LSD „Žalgiris“), II vietą — L. Kumetis (LSD „Spartakas“).

V. Petkevičius

Moksleiviai sportuoja

Praeitą sekmadienį Drobuose įvyko moksleivių spartakiada, kurioje dalyvavo Baibių, Drobų ir Kemionių pradinė ir Drobų septynmetės mokyklos mokiniai. Spartakiadoje gerai pasirodė Drobų septynmetės ir Drobų pradinės mokyklos mokiniai. Suolyje į aukštį berniukų grupėje pirmavo Drobų septynmetės mokyklos mokinys A. Šileikis, peršokęs 1,25 m, o mergaičių grupėje — tos pat mokyklos mokinės Maračinskaitė ir Strušinskaitė. A. Šileikis geriausiai pasirodė ir šuolyje į tolį (4,20 m). Granatos metime pirmąją vietą užėmė Drobų pradinės mokyklos mokinys V. Amosovas, numetęs 34 m. Gerus rezultatus parodė Drobų pradinės mokyklos mokinės Miškinytė ir Skaudytė, 50 m nuotolį prabėgusios per 9 sek.

P. K i r š a

Tarpklasinių lengvosios atletikos pirmenybės įvyko M. Melnikaitės vardo vidurinėje mokykloje. Atskirų klasių sportinės komandos varžėsi

dėl pirmosios vietos.

Pirmiausiai buvo duotas startas 100 m. nuotoliui, kurį, išpildęs III atskyrio reikalavimus, pirmasis įveikia abiturientas S. Vaitonis (12,3 sek). Jaunių atskyrio reikalavimus išpildė devintokas L. Čižikas, 400 m distanciją prabėgęs per 1 min. 01,5 sek. Jaunių atskyrio reikalavimus taip pat išpildė IX „b“ kl. moksleivis G. Semionovas, 800 m nuotolį įveikęs per 2 min. 17 sek. Moksleivė V. Stomaitė, nušokusi į tolį 4,34 m, išpildė III atskyrio reikalavimus.

Estafetę 4 X 100 berniukų grupėje laimėjo XI „a“ kl. komanda (56 sek.), o mergaičių tarpe — VIII „a“ kl. sportininkės.

Gerus rezultatus parodė sportininkai R. Gaigalas, R. Zaluba, J. Pakalnytė, A. Matulevičiūtė ir kt.

Pirmą vietą tarpklasinese lengvosios atletikos varžybose iškovojo VIII „a“ kl. komanda, kuriai buvo įteikta pereinamoji taurė.

R. J u r š y s

Sportinė kronika

M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos jaunių grupės futbolo komanda Zarasų LSD „Žalgiris“ stadione susitiko su Dusetų futbolininkais. Susitikimas pasibaigė zarasiečių pergale.

H. Dū d ė n a s

Pirmosiose draugiškose varžybose su LSD „Žalgiris“ II komandos futbolininkais pasirodė neseniai suorganizuota LSD „Spartakas“ futbolo komanda. Susitikimą laimėjo žalgiriečiai.

G. B e r ž i n i s

Daugpilio miesto pionieriai draugiškoms futbolo varžyboms buvo atvykę į Zarasus, kur jie susitiko su M. Melnikaitės v. vidurinės mokyklos pionieriais-futbolininkais. Gerus rezultatus parodė mūsų futbolininkai, laimėję susitikimą santykiu 7:1.

L. S t e p o n a v i č i u s

Tarptautinė apžvalga

Kelias į Azijos gyvybinių problemų išsprendimą

Užsienio reikalų ministrų pasitarimas Ženevoje trunka jau daugiau kaip pusantro mėnesio. Per tą laiką pasitarime, kaip nurodė viename savo pareiškimų tarybinės delegacijos vadovas V.M. Molotovas, išryškėjo tam tikras požiūrių suartėjimas kai kuriais pagrindiniais principais, kuriais turi būti pagrįstas taikingas suregulavimas Korėjoje. Tam tikri poslinkiai įvyko ir svarstant Indokinijos klausimą.

Tačiau Ženevos pasitarimo dalyvių pozicijos daugelio svarbių klausimų atžvilgiu skiriasi, o tai negali nekilusius uždavinius.

Kas sukėlė tuos nesutarimus?

Kaip pažymi užsienio spauda, atskirų kapitalistinių šalių, pirmoje eilėje Jungtinių Valstybių, agresyvūs sluoksniai bijo sėkmingos Ženevos pasitarimo baigties ir visai mėgina jį sužlugdyti. Amerikos atstovų pasisakymai pasitarime rodo, kad JAV nenori taikiu būdu išspręsti Korėjos problemą. Jie atmeta visus pasiūlymus, kuriais numatoma galutinis taikingas suregulavimas Korėjoje, o išnymaninė klika Pietų Korėjoje, veikdama JAV nurodymu, vėl grasina atnaujinti karą prieš Korėjos Liaudies Demokratinę Respubliką. JAV valstybės departamentas (užsienio reikalų ministerija) rengia planus karui Indokinijoje toliau išplėsti ir kitoms valstybėms į jį įvelti. Tuo tikslu Amerikos diplomatai stengiasi sudaryti karinį bloką Pietryčių Azijoje.

Tokia JAV agresyvių sluoksnių linija apunkina Ženevos pasitarimo darbą. Taikos jėgoms tenka atkakliai kovoti siekiant apginti Azijos tautų gyvybinius interesus ir jų teises į laisvę bei nacionalinę nepriklausomybę.

Taikingųjų šalių delegacijų gilų rūpinimą tuo, kad Korėjos ir Indokinijos klausimai būtų teigiamai išspręsti, ryškiai patvirtino paskutinieji V. M. Molotovo pareiškimai Ženevos pasitarime, o taip pat kalbos, kurias pasakė Kinijos Liaudies Respublikos Užsienio reikalų ministras Čou En-lajus ir Vietnamo Demokratinės Respublikos delegacijos vadovas Fam Van Dongas.

Birželio 5 d. drg. Molotovas pasiūlė pasitarimui nutarimo projektą pagal pagrindinius principus, liečiančius taikingą suregulavimą Korėjoje. Tas projektas atveria kelią į susitarimą Korėjos klausimu. Jis numato, kad visos Korėjos teritorijoje būtų surengti laisvi rinkimai ša-

liai suvienyti ir nepriklausomai bei demokratiškai Korėjos valstybei sadaryti. Siekiant paruošti ir įvykdyti tokius rinkimus ir suteikti pagalbą Korėjos Liaudies Demokratinėi Respublikai ir Pietų Korėjai suartinti, siūloma sudaryti bendrakorėjinį organą iš abiejų šalių dalių atstovų. Bendrakorėjinį laisvų rinkimų įvykdymui stebėti siūloma organizuoti specialią tarptautinę komisiją. Tos valstybės, kurios yra labiausiai suinteresuotos taikos palaikymu Tolimuosiuose Rytuose, turi prisimti įsipareigojimą užtikrinti taiką Korėjos vystymąsi.

Šiems tarybinės delegacijos vadovo pasiūlymams pritaria visi tie, kurie yra suinteresuoti galutiniu taikingu suregulavimu Korėjoje.

Svarbius pasiūlymus tarybinė delegacija pateikė ir klausimu dėl taikos atkūrimo Indokinijoje. Kalbėdamas birželio 8 d. V. M. Molotovas atkreipė pasitarimo dalyvių dėmesį į tai, kad šio uždavinio svarstymo negalima apriboti vien karinių klausimų nagrinėjimu, kaip tad daro Prancūzijos ir kai kurių kitų delegacijų atstovai. Kaip nurodė drg. Molotovas, „tvirtos taikos Indokinijoje nustatymo uždavinys reikalauja sureguliuoti politinius klausimus“.

Tarybinės delegacijos vadovas pasiūlė, kad Ženevos pasitarimas toliau neatidėliodamas, lygiagrečiai su kariniais klausimais, išnagrinėtų ir politinius klausimus, kurie turi būti išspręsti ryšium su Indokinijoje susidariusia padėtimi. Čia pirmoje eilėje turi būti apsvaistytos tokios problemos, kaip nepriklausomybės suteikimas trims Indokinijos valstybėms (Vietnamui, Kchmerui ir Patet-Lao). Tuo tikslu tose valstybėse, kaip pasiūlė tarybinė delegacija, turi būti surengti laisvi rinkimai; taip pat yra būtina išvesti visą užsienio kariuomenę iš Indokinijos. TSRS pasiūlymai numato, kad tarp Indokinijoje kariaujančių pusų atstovų būtų užmegztas tiesioginis kontaktas politiniams klausimams svarstyti. Kinijos ir demokratinio Vietnamo delegatai parėmė tarybinio pasiūlymus.

Tarybiniai pasiūlymai Ženevos pasitarime — tai aiški programa gyvybinėms Azijos problemoms išspręsti. Užsienio demokratinės spaudos įvertinimu, jie suteikia Ženevos pasitarimui galimumą priėmti susitarimą ir užtikrinti taiką Azijoje.

A. B o b r o v a s

Redaktorius

L. RUDAŠEVSKIS

ANZELMO KLaida

(Pabaiga)

—Kam tau reikia žinoti? Juk tavęs tas nedomina, — su nuoskauda balse pratarė mergaitė.

—Tu nežinai, Albina, kad be darbo aš gyventi negaliu, — norėjo pasakyti jis. Pradžioje, kada sutiko Albina, vaikas galvojo jai prisipažinti, kad elgėsi neteisingai. Bet dabar jame atgijo pyktis, noras parodyti, kad Albina jam nelabai reikalinga.

—Žinoma, tau gal ir neįdomu su manimi kalbėtis, — kreivai šyptelėjo vaikas. — Yra tau su kuo pasikalbėti be manęs, nusikaltėlio...

—Anzelmai, nekalbėk taip. Argi aš tau bloga norėjau, — mergaitė žūrėjo į jį maldaujanti, atviru žvilgsniu. —Ką tu galvoji? Suprask, — žmogus, atitrukęs nuo kolektyvo, lieka to kolektyvo prieš.

— Ir tu, ir Povilas — abu geri... Neprapulsiu aš ir be tavęs, ir be tokio kolektyvo. Albinos veidas nuo pasku-

tnių Anzelmo žodžių išblyško, išplėstose akyse pasirodė ašaros. Bet ji nepravirko. Vaikinui atrodė, kad ji ims atsiprašinėti už visa tai, kas įvyko anksčiau. Bet įvyko visai kitaip.

—Ech, Anzelmai, vis dėlto be žmonių, be kolektyvo negalėsi gyventi, — ištarė mergaitė ir nuėjo išdidi ir tiesi.

—Ką aš padariau? — išgąsdintai pagalvojo vaikas. Dabar jis pajuto, kad padarė kažką neleistino, negero. Anzelmas norėjo pašaukti ją, bet gerklėje kažkas įstrigo, o vytiš nebuvo jėgų, tarsi kas prikaustė prie žemės.

Štai iki ko jis priėjo! Už tokį jo pastelgimą derliaus nuėmimo metu jis kaltas ne tik prieš Povilą ir Albina, bet prieš visą brigadą ir kolūkį. Anzelmas ryžosi šią minutę eiti į kolūkio valdybą, pripažinti savo klaidą.

—Gana dykinėti, — ryžtingai tarė jis. — Eisiu į darbą, ir ten, lauke, išpirksiu savo kaltę.